

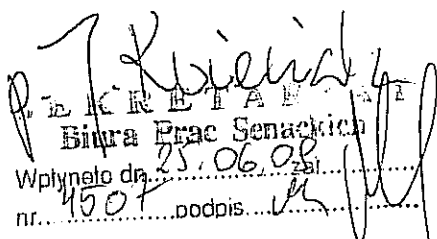

Warszawa, dnia 23 czerwca 2009 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

DOPozgiz-4200/III-176/586 /09/lś

 P. B. K. B. T. A. N. I
 Biura Prac Senackich
 Wpłynęło dn. 23.06.09
 nr. 4507 podpis.....

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Odpowiadając na oświadczenie senatora Eryka Smulewicza, znak: BPS/DSK-043-1756/09, z dnia 3 czerwca 2009 r., dotyczące ograniczenia populacji kormorana czarnego (*Phalacrocorax carbo*), uprzejmie przekazuję poniższe informacje.

Kormoran czarny w 1997 roku został skreślony z załącznika I do Dyrektywy Ptasiej - dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa. Nie występuje on również w załącznikach II.1 oraz II.2 tej dyrektywy dotyczących gatunków, na które można polować. Jednakże zgodnie z art. 1 Dyrektywy Ptasiej, ochroną objęte są wszystkie gatunki ptaków naturalnie występujące w stanie dzikim na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237), kormoran czarny jest objęty ochroną gatunkową częściową, z wyjątkiem występującego na terenie stawów rybnych uznanych za obręby hodowlane.

Kormoran czarny występujący na terenie stawów rybnych uznanych za obręby hodowlane nie podlega ochronie z mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.), lecz ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r., Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.). Zgodnie z art. 33a ust. 1 tej ustawy, w przypadku, gdy zwierzęta stanowią nadzwyczajne zagrożenie dla życia, zdrowia lub gospodarki człowieka, w tym gospodarki łowieckiej, dopuszcza się podjęcie działań mających na celu ograniczenie populacji tych zwierząt. W ramach tych działań, na podstawie art. 33a ust. 2, sejmik województwa, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, organizacji społecznej, której statutowym celem działania

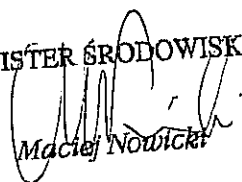
jest ochrona zwierząt, oraz Polskiego Związku Łowieckiego, określa, w drodze uchwały, miejsce, warunki, czas i sposoby ograniczenia populacji zwierząt.

Uprzejmie informuję, że regionalni dyrektorzy ochrony środowiska podejmują działania dotyczące redukcji liczebności kormorana czarnego metodami biologicznymi w odniesieniu do kolonii lęgowych oraz poprzez odstrzał osobników tego gatunku, mając na celu ograniczenie populacji kormorana oraz powstrzymanie jej rozrostu terytorialnego.

Zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody, regionalny dyrektor ochrony środowiska na obszarze swojego działania może zezwolić w stosunku do zwierząt objętych ochroną częściową, do których należy kormoran czarny (*Phalacrocorax carbo*), występujący poza terenem stawów rybnych uznanych za obręby hodowlane, na czynności podlegające zakazom m.in. na płoszenie, chwytanie, zabijanie, niszczenie gniazd, jeśli te czynności wynikają z potrzeby ochrony innych dziko występujących gatunków roślin, zwierząt, grzybów oraz ochrony siedlisk przyrodniczych oraz wynikają z konieczności ograniczenia poważnych szkód w gospodarce, w szczególności rolnej, leśnej lub rybackiej, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla dziko występujących populacji chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów. W przypadku, gdy zezwolenie dotyczy obszaru wykraczającego poza granice jednego województwa, wówczas zezwolenie na odstępstwa od zakazów wydaje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Odnosząc się do pytania dotyczącego prac nad opracowywaniem strategii gospodarowania populacją kormorana czarnego w Polsce, uprzejmie informuję, że w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska trwają intensywne prace nad jej opracowaniem. Przedmiotowa strategia zostanie opracowana najszybciej, jak to możliwe.

Uprzejmie informuję, że obecnie nie przewiduje się wprowadzenia zmian do ustawy o ochronie przyrody w zakresie obejmującym odszkodowania za szkody wyrządzone przez kormorana czarnego. Wprowadzenie nowych gatunków na listę gatunków zwierząt chronionych wyrządzających szkody, za które odpowiada Skarb Państwa, wiąże się z obciążeniem budżetu Państwa.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM